

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 257
Març
abril
2005

*Fulgenci Baños, president i impulsor de la SEAS, lliura
l'any 1965 els premis de la Marxa de Regularitat.
L'escenari era la pista de les Escoles Montserrat.*

HISTÒRIA DE L'EXCURSIONISME

11 març — Conferència «Les guies de muntanya», per Raimon Garcia-Quera, a les 20.30 h. al local de la SEAS.

13 març — Excursió des del coll de Merolla als Rasos de Tubau i Gombrèn (Ripollès), amb sortida del Parador a les 7 h.

8 abril — Conferència «Dels croquis de carenes als mapes digitals», per Josep Maria Panareda, a les 20.30 h. al local de la SEAS.

10 abril — Excursió al coll de Romagats i cingles de Vilanova de Sau (Osona), amb sortida del Parador a les 7 h.

6 maig — Conferència «L'escoltisme i l'excursionisme», per Josep Sicart, a les 20.30 h. al local de la SEAS.

8 maig — Excursió als Rasos de Peguera (Berguedà), amb sortida del Parador a les 7 h.

MATINALS

6 març — Excursió a Montserrat (Bages). Sortida a les 7.30 h. de la Pl. Verdaguer. Informació al tel 93 371 51 98.

20 març — Excursió al santuari de Cisa i Sant Mateu (serra de Marina). Sortida a les 7.30 h. de la Pl. Verdaguer. Informació al tel 93 371 51 98.

17 abril — Excursió als Òbits i Morral d'en Benes (Sant Llorenç del Munt). Sortida a les 7.30 h. de la Pl. Verdaguer. Informació al tel 93 371 51 98.

22 maig — Excursió de dia sencer sobre «La ruta de l'exili» a l'Alt Empordà. Sortida a les 6.00 h. de la Pl. Verdaguer. Informació al tel 93 371 51 98.

ALTA MUNTANYA

11 al 13 març — Excursió al Montardo (Val d'Aran).

8 al 10 abril — Excursió a Aranles (Pirineu aragonès).

14 al 16 maig — Excursió a la Collarada (Pirineu aragonès).

LLIBRE SOBRE LA MASIA

24 abril — Durant la Festa del Llibre a C. Ginestar serà presentat el nou llibre de la nostra Secció «La Masia», elaborat a partir de les conferències fetes durant la temporada 2003-2004.

XXXI MARXA DE REGULARITAT

1 maig — Celebració de la XXXI Marxa de Regularitat de la SEAS, a la comarca d'Osona.

ASSEMBLEA I NOU LLIBRE

El dissabte dia 12 de febrer vàrem celebrar l'assemblea anual ordinària al nostre local social amb l'assistència de 30 socis. Amb fluïdesa i amb participació es van anar desgranant els sis punts de l'ordre del dia a través d'una amena presentació projectada en pantalla gran.

A l'assemblea es va revisar la memòria d'activitats fetes i les previstes, es donà a conèixer la reestructuració de la junta, i s'aprovaren l'estat de comptes i el pressupost.

Un dels temes més destacats va ser l'anunci del nou llibre sobre «La Masia», fet a partir de les conferències i excursions que van tenir lloc durant el curs 2004-2005; aquest cicle va assolir un nivell alt tant per la qualitat de les conferències com pel currículum dels propis conferenciant (Anna Borbonet, Lluís To, Llorenç Ferrer, Antoni Pladevall, Isidor Cònsul, Daniel Cardona, Joan Curós i Josefina Roma), especialistes en la matèria, per la qual cosa es va decidir publicar-ne un llibre. Aquest llibre ja està enllestit i la seva presentació en públic tindrà lloc a la casa de cultura de C.Ginestar durant la diada de Sant Jordi a càrrec de Daniel Cardona, que ha estat un dels conferenciant. El llibre té unes característiques semblants als altres editats per la Secció però amb una

major extensió.

Aquesta publicació, com les altres de la SEAS, es distribuirà de forma gratuïta a tots els socis, però alguns companys varen suggerir la possibilitat de donar-la a conèixer més àmpliament a la població de Sant Just i a l'àmbit del món excursionista, per la qual cosa es va demanar que es repartissin alguns exemplars a les llibreries de Sant Just i a la llibreria Quera de Barcelona, posar també anuncis a la revista Vèrtex (que ens ha felicitat pel Butlletí i per la pàgina web de la Secció), i fer-ne propaganda al Butlletí i a l'Agenda Municipal... Reconeixent, però, que és difícil vendre aquest tipus de llibre.

El cost econòmic, és aproximadament d'uns 4.500 euros. El 50% d'aquest cost serà subvencionat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament i la resta s'aconseguirà per l'aportació de 3 euros per part dels socis de la Secció, d'acord amb la decisió presa a l'assemblea (es cobraran juntament amb la quota anual), i pel romanent de caixa existent. La distribució del llibre entre els socis també suposaria un cost afegit, fet que va provocar que els assistents a l'assemblea decidissin, per estalviar-nos-el, que els socis passin a recollir-lo pel local social a partir de la seva publicació a finals d'abril.

40 ANYS DE MARXA DE REGULARITAT DE LA SEAS

Pere Orriols

L'u de maig d'aquest any, quan celebrem la XXXI Marxa de Regularitat de la SEAS, farà 40 anys de la seva primera edició, la qual es va celebrar l'any 1965.

En aquest temps, la Marxa s'ha consolidat com un acte social entrançable per a l'entitat. És una ocasió més de conèixer millor algun racó del nostre país, passar-s'ho bé intentant esgarrapar algun punt en la classificació i gaudir en bona companyia d'un dinar col·lectiu.

Pels qui no han sentit a parlar de les marxes de regularitat o no saben ben bé què són, convé dir que aquestes van arribar a ser extremadament abundants i concorregudes arreu de Catalunya durant els anys setanta i que en aquell moment donaven fe de la consolidació del moviment excursionista català. Un moviment que omplia, cap de setmana rere cap de setmana, els mal dotats transports públics els quals, teixint una atapeïda xarxa de comunicacions, permetien arribar –amb paciència– gairebé a qualsevol lloc del nostre palpat país.

Si aquests lectors tenen, també, una mica de paciència i segueixen llegint aquestes línies es podran fer

una idea del que ha estat aquesta activitat per a la SEAS i en què consisteix.

El «Movimiento» en l'origen de la Marxa

Al Sant Just dels anys seixanta, la SEAS també era un exponent d'aquesta eufòria excursionista. I també va començar a organitzar una marxa. L'any 1965 en Fulgenci Baños, que era el president de la secció i que havia estat el principal protagonista de la seva refundació després de la guerra, va decidir organitzar la que seria la I Marxa de Regularitat de la SEAS. Segons ell mateix ha manifestat, la decisió d'organitzar-la va venir provocada, en gran mesura, per la indicació que havia rebut de les autoritats competents del «Movimiento» local perquè s'organitzés algun tipus d'activitat en la qual poguessin participar conjuntament la SEAS i la OJE (per als més jovenets, *Organización Juvenil Española* vinculada a la *Falange Española y de la JONS*). El resultat va ser una passejada controlada per Collserola donant una volta a la vall, començant per l'ermita de la Salut, passant per can Cuiàs i baixant cap al poble per can Fatjó. Finalment només hi participaren socis i sòcies de SEAS i va ser guanyada pels companys Francesc Domínguez i Daniel Lleixà.

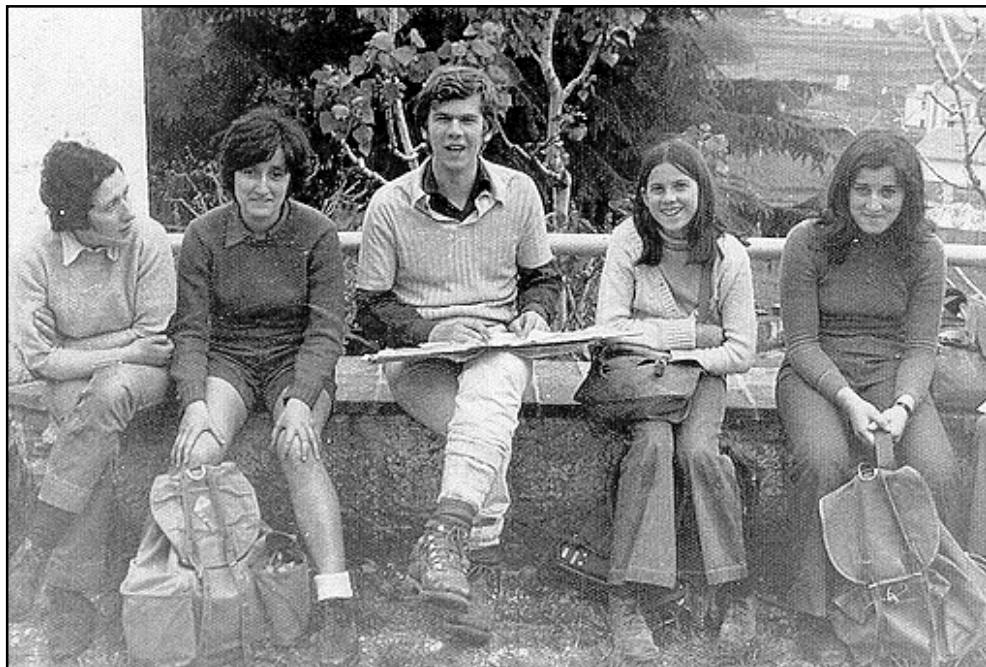

Foto presa durant la Marxa de Regularitat de 1972

Eren els primers d'una col·lecció de 30 equips victoriosos que la Marxa ens ha anat donant fins avui.

Nou anys de descans

A partir d'aquesta iniciativa la marxa es va anar realitzant anualment fins a l'any 1974, en què amb una esplèndida caminada per la serra de l'Obac, entre la població de Mura i la històrica masia de La Barata, es va donar per acabada –de moment– la història de la Marxa. En aquella ocasió la parella victoriosa va ser la formada pel Toni Simó i la Teresa Faneca.

Els organitzadors d'aquesta èpo-

ca van ser el mateix Fulgenci, el Joan Urpinell, el *mapajador* Jaume Campreciós i dos aprenents avançats, l'Albert Cortès i el Pere Orriols.

No va ser fins nou anys més tard que, coincidint amb el cinquantè aniversari de la SEAS, el Francesc Castillo –aleshores president de la secció– va prendre la iniciativa de demanar a alguns dels antics organitzadors que la tornessin a preparar. Així va ser com a l'octubre de 1984 un grup de ja no tan joves aprenents, als quals es va afegir la infatigable –però en aquest cas fugissera– Dolors Cardona, varen entomar l'organització de la marxa en la seva segona etapa. Un altre cop l'escenari

va ser Collserola i en aquesta ocasió els guanyadors van ser el Pere Pascual i la Montserrat Sala.

El Ramon Celma és el líder de la classificació de campions

L'any 1990, la marxa va transcórrer pel Moianès i va ser guanyada per primera vegada per una parella que ha esdevingut mítica en haver aconseguit guanyar-la en quatre ocasions; es tracta de l'equip format per Maria Lluïsa Sanz i Ferran de la Fuente. Malgrat aquesta espectacular col·lecció d'èxits, cap d'ells dos encapçala la classificació general del conjunt de marxes, que a hores d'ara presenta en primer lloc en Ramon Celma qui, amb diverses parelles, també ha obtingut 4 primers llocs, però, a més a més, n'ha obtingut 4 de tercers.

Cada cinc anys dinar al pati del roure

Tot just fa sis anys, aprofitant la realització de la vint-i-cinquena marxa, la competició va prendre un nou impuls. Es va instaurar el costum d'organitzar-la cada cinc anys a Collserola amb arribada a Sant Just i de fer el dinar al pati del roure. En aquella ocasió es va batre el rècord en el nombre d'equips participants que foren 43. Aquesta marxa la van tornar a guanyar els insistents Montserrat Sala i Pere Pascual.

Així, l'any passat es tornà a realitzar a Collserola. En aquesta ocasió s'igualà el rècord obtingut cinc anys enrere pel que fa al nombre d'equips i la victòria va correspondre al format per Albert Villagrassa i Jacint Fondevila. Dos amics –fins aquell moment desconeguts– d'Esparreguera que s'havien inscrit a la marxa per veure de què anava i que van passar la mà per la cara a tot un exèrcit d'experimentats i frustrats marxaïres locals.

La marxa del segle XXI

Vint anys ininterromputs de marxa han vist com aquesta anava evolucionant i intentant adaptar-se als nous temps. D'una banda, les noves tecnologies han incidit clarament en el procés d'organització: en la preparació del mapa, en el càlcul dels temps previstos i en l'elaboració de la classificació; d'aquesta manera ha estat possible que els resultats es puguin conèixer el mateix dia a l'Ateneu i que allà mateix es pugui fer el lliurament de premis, mentre que abans ens havíem d'esperar més d'una setmana.

També la manera de senyalar l'itinerari sobre el terreny s'ha anat adaptant. Del pinzell i el pot de pintura de l'inici, les novetats tècniques ens van permetre passar a l'asèptic esprai, mentre que la progressiva presa de consciència de la necessitat de preservar l'entorn ens va conduir

Ramon Celma recollint el premi que el reconeix com a primer de la que podríem dir «classificació general»

uns anys després a utilitzar les cintes de roba recuperables.

D'altra banda, l'equip organitzador ha anat incorporant algunes modificacions per tal de fer-la més adequada a la participació d'infants, així com donar més espai per al gaudiment dels paratges d'interès.

Però segueix sent una competició

Això no obstant, en el centre de la marxa segueix havent-hi la competició. La major part dels equips que hi participen no es conformen a passar-s'ho bé. El que volen és guanyar.

I per fer-ho només han d'ajustar els temps del seu recorregut d'acord amb les velocitats que l'organització fixa per a cada tram de l'itinerari. Cal concentració i una mica d'auto-disciplina. També cal –per què no dir-

ho– una mica de sort.

L'organització lliura als equips participants un mapa en el qual s'ha dibuixat l'itinerari i s'hi indiquen els indrets on s'ha de canviar la velocitat, juntament amb la taula de velocitats oficials expressada en metres per hora. En llocs desconeguts per als participants, aquests es troben els controls de regularitat que els prenen l'hora de pas. La classificació l'encapçala l'equip que aconsegueix ajustar-se més als temps previstos entre aquests controls.

Una organització cada cop més complexa

La comissió organitzadora, formada aquests darrers anys per Pere Aceitón, Albert Cortès, Joan Fernández, Rafel Malaret, Pere Orriols i Joan Urpinell, ha anat assumint nous compromisos organitzatius per tal de fer més atractiva l'activitat als socis, sòcies i altres persones que hi vulguin participar. Els organitzadors convidem tothom a participar-hi i a competir. No podem aconseguir que tothom guanyi, però sí que ens proposem que s'ho passin bé.

UNA EXPERIÈNCIA... EXPLICABLE

Joaquim Carbonell

Vaig apuntar-me a la travessa dels Pirineus que ofereix una empresa especialitzada en aquests tipus de serveis de tresc per les muntanyes.

Esperava que l'experiència fora bona ja que a l'haver d'estar diversos dies en contacte amb la natura practicant el meu esport favorit així ho possibilitaria. No va ser així ja que el cansament se'm va apoderar al cap de pocs dies de caminar.

Per part de l'empresa encarregada del servei només he de comentar que no preveuen cap dia de descans durant la marxa de l'excursió, cosa que em va predisposar a un

cansament gairebé immediat i permanent. La resta del servei he de dir que va ser excel·lent; suport, explicacions de l'itinerari, menjar, coneixement del territori, només mereixen els meus elogis així com el transport des de i fins als mitjans de locomoció per arribar-hi o tornar a casa.

El tresc que vaig fer, que va començar a la platja d'Hendaia i que va acabar a l'ermita de la Virgen de las Nieves dins del bosc d'Irati, va transcórrer gairebé tot seguint la línia fronterera que separa el País Basc francès de l'espanyol. Vàrem resseguir un munt de fites frontereres que tan aviat ens feien ser a França com a Espanya; la primera que veiérem, en sortir d'Hendaia, estava numerada amb el 17 i la darrera ja dins d'Irati amb el 214. Cal destacar

Coll de Meatze

Cabra francesa a les envistes d'Aldudes. Foto de Joaquim Carbonell

que un dels marxaires del grup era l'encarregat de la vigilància de les fites que es troben dins del terme d'Espolla a la serra de les Alberes, cosa que va facilitar el coneixement de diversos aspectes relacionats amb la història i el manteniment d'aquestes pedres que marquen la ratlla fronterera.

En aquella zona dels Pirineus, les alçades no són rellevants destacant però el pic Larrun que amb els seus 900 metres d'alçada ofereix una panoràmica d'ambdós costats de la frontera estatal francament formidable, el cim de l'Astaté amb els seus 1023, l'Abrakil amb 1000 i l'Okabe que amb 1466 foren altres

dels cims que vàrem trobar durant el camí en els diversos dies de marxa. L'últim dia veiérem el mític Ory, primer dos mil tot venint de l'Atlàntic, l'assoliment del qual estava reservat per al primer dia de la vuitena etapa quan jo ja estava a casa descansant.

La travessa total dura sis setmanes que es desenvolupen en etapes de set dies cada una d'elles les que es poden contractar de forma separada per facilitar la disposició vacacional de cada client. Com he dit, el començament de la marxa es fa a la mateixa platja d'Hendaia en aigües del Cantàbric acabant al cap de sis setmanes a la platja de Llança

ja posant els peus a la Mediterrània.

Molts de vosaltres que esteu llegint aquest recull de vivències de ben segur que ja coneixeu aquesta part dels Pirineus, ara bé no vull estar-me de destacar la varietat dels verds dels seus camps i la ufanor dels seus boscos. El verd ho envaeix tot, camps, muntanyes, pedres, soques d'arbres convertint el país en una paleta amb totes les tonalitats del verd clapejada dels blancs immaculats de les parets de les cases dels pobles.

No cal dir que la ramaderia ocupa una part molt important de la vida

econòmica de les valls d'aquestes muntanyes. Destaca al vessant sud els de cavallí i boví i al vessant nord cavallí, boví, cabrum i oví donant aquest últim una gran quantitat d'establiments dedicats a l'elaboració de formatge de *brevís*.

En definitiva, tota una experiència, que a part del cansament, poc o molt m'ho vaig passar bé tot coneixent una geografia que fins llavors no havia vist mai.

Setembre de 2004

Els marxaïres mullant-se els peus. Foto de Joaquim Carbonell

MULHACEN (GRANADA)

**Núria Mitjans i
Jordi de la Riva**

El cim del Mulhacen (3.482 m) està situat a la Sierra Nevada, província de Granada, i és el punt culminant de la Península Ibèrica. Es tracta d'un excel·lent mirador; en dies molt clars es pot arribar a veure les costes del continent africà (sud) o les planes de Castella (nord).

El parc nacional de Sierra Nevada es va crear l'any 1989, però ja abans (1986) havia estat declarat reserva de la biosfera per part de la Unesco; per altra banda, l'any 1997, el Patronat del Parc va decidir restringir el pas de vehicles a la ruta que travessa la serralada de nord a sud i que arriba als 3.200 m. Als dos vessants hi ha punts de control i només hi tenen accés lliure els caminadors i ciclistes.

Accés: autovia de Granada a Motril, prendre la desviació a la C-332, seguint després en direcció Lanjarón, Orgiva, Capileira i finalment 11 km per pista fins al control de la Hoya del Portillo.

Desnivell: 1.330 metres + o -

Horari efectiu: 7 hores des del control d'Hoya del Portillo, 5 hores des de prop del mirador de

Tram final del Mulhacén. Foto de Jordi de la Riva

Trevélez (a l'estiu hi ha un microbús del parc per accedir-hi).

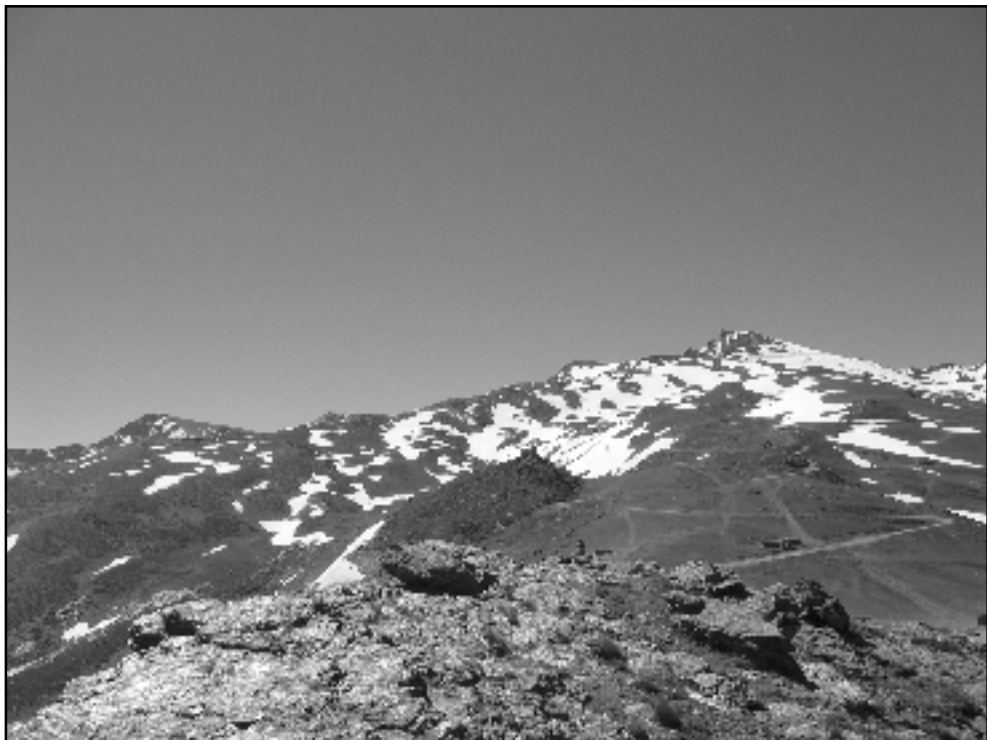
Dificultat tècnica: cap

Cartografia: Sierra Nevada-La Alpujarra, escala 1:40.000. Editorial Alpina.

Observacions: porteu força aigua perquè no n'hi ha en tot el camí.

Itinerari

La ruta més senzilla per pujar al cim del Mulhacén és des del sud (Alpujarras). Des del punt de control de la Hoya del Portillo (2.150 m) se segueix la pista pel mig de bosc fins a la seva fi, aleshores agafem una dreuera a l'esquerra per retallar dues o tres llaçades de la pista, i continuem per ella pel cantó oriental de les serres de Loma de Piedra Blanca i Cascajar Negro fins al mirador de Trevélez (2.700 m), des d'on es pot observar el barranc del mateix nom amb els poblets blancs de les

Panorama amb el Veleta en primer terme, el Mulhacén al mig i al darrera, i l'Alcazaba a l'esquerra. Foto de Jordi de la Riva.

Alpujarras. Mig quilòmetre més endavant arribem al Alto del Chorrillo (2.722 m). A l'esquerra surt el camí al refugi del Poqueira (2.485 m) guardat tot l'any. La pista segueix cap al nord i nosaltres hem d'agafar un corriol que per la dreta s'enfila per la Loma del Mulhacén, passant primer pel Mulhacén II (3.362 m), arribant després al cim principal (3.482 m).

La vista vers la llunyania és força extensa; a prop, els pics del Veleta (escut de la SEAS¹), Caldera i Alcazaba, els quals cauen precipita-

dament al cantó nord. El descens el farem pel mateix camí de pujada.

17 de juny de 2004

1. Quan es va dissenyar l'escut de la SEAS (any 1934), l'autor es va inspirar en la imatge del pic Veleta.

FONS BIBLIOGRÀFIC

Us informem dels nous llibres i revistes que han passat a formar part del nostre fons, i que corresponen a donacions:

«**El Pirineu: el medi i l'home**» Lluís Solé Sabarís. Edicions Garsineu, Temp, 2004. Donació de Josep Lluís Solé Clivillés.

«**Els boscos de la Garriga**» Josep M. Panareda, Hermínia Escolà i Àngel Romo. Abadia de Montserrat, 2004. Donació de Josep Nuet Badia.

«**Collsabra. Guia d'excursions**» Àngels Morell i Josep Nuet. Abadia de Montserrat, 2004. Donació de Josep Nuet Badia.

«**Rutes per a l'hivern**» Josep Nuet. Edícola 62, Barcelona, 2002. Donació de Josep Nuet Badia.

«**Rutes per a l'estiu i la tardor**» Josep Nuet. Edícola 62, Barcelona, 2002. Donació de Josep Nuet Badia.

«**Rutes per a la gent gran**» Josep Nuet. Edícola 62, Barcelona, 2003. Donació de Josep Nuet Badia.

«**Descobrir**» Donació de Roser Camps d'una àmplia col·lecció de revistes Descobrir.

Mapes de Catalunya. Donació de Berta Quintana de tota la col·lecció de mapes escala 1:50.000 de Catalunya de l'Institut Cartogràfic editats pel diari el Periódico.

«**Guia de Natura del Parc de Collserola**». Donació de Pere Aceitón.

«**Història social de l'excursionisme català, dels orígens a 1936**». Francesc Roma. Oikos-tau, Vilassar de Mar, 1996. Donació del propi autor.

«**En el nom del pare**». Isidor Cònsul. Quaderns de les Cadolles, Fraga-Calaceit, 2004. Donació del propi autor.

Reunió del 10 de gener de 2005

—Durant la reunió es comenten temes econòmics com són els bons resultats de les excursions en autocar dels cicles temàtics en els quals hi ha hagut un saldo positiu de 265 euros, així com els de l'Ateneu que han estat força bons en relació als darrers anys. L'augment de quotes i la derrama de l'any passat han ajudat a recuperar una mica l'economia de l'entitat.

—Es fa esment de la felicitació sobre al nostre butlletí i la plana web feta per la direcció de la revista Vèrtex.

—A la reunió es revisen a fons tots els temes relacionats amb la propera Assemblea General, un dels més destacats dels quals serà sens dubte el proper llibre sobre «La masia» que s'editarà coincidint amb la Festa del Llibre de Sant Jordi.

—El tema del Concurs Fotogràfic i el sistema d'exposició de les fotografies preocupa per tal de trobar un mecanisme senzill, econòmic i que perduri. L'utilitzat a la darrera edició no ha estat del tot reeixit perquè les fotografies queien sovint dels marcs de cartró. També es farà èmfasi en l'obligatorietat que les fotos tinguin les mides exactes establertes a les bases. Finalment es decideix posar els noms dels autors als peus de cada fotografia quan restin exposades després de la decisió del jurat.

—Es fa esment de la informació que s'ha de donar a la propera Assemblea, i posteriorment per escrit a tots els socis, que a partir d'enguany ja no circularem rebuts físics pel cobrament de la quota anual i l'entitat bancària descomptarà el cost del rebut directament del compte bancari del soci. Amb aquesta mesura s'estalviaria un euro per cada rebut.

—Com a continuació de les bones notícies sobre l'economia de l'Ateneu, la nostra Secció ha rebut de l'Ateneu 712,90 euros com a balanç de l'any 2004 (aportació com a secció de l'Ateneu, menys la subvenció atorgada per l'Ajuntament i la part dels rebuts que l'Ateneu ens cobra directament). Aquesta liquidació pretén deixar de moment congelat el dèficit anterior al 2004 que és de 2.017,72 euros que serien liquidats quan hi hagi més possibilitats. La filosofia de l'Ateneu, decidida en la junta directiva, on som presents, és d'anar liquidant aquells deutes antics de seccions que es vegin necessitats d'una manera més greu, la qual cosa, de moment, no és el cas de la nostra Secció.

—A la reunió es comentà l'Assemblea de l'Ateneu en la qual es decidí no augmentar enguany les quotes. Francesc Gallart i Josep Elias han substituït Joaquim Carbonell i Francesc Izquierdo a la junta.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXIX, núm. 257

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.

Índex

Portada: Fulgenci Baños lliurant els premis de la Marxa de Regularitat del 1965 al pati de les Escoles Montserrat	
Calendari	450
Assemblea i llibre sobre «La Masia»	451
40 anys de la Marxa de Regularitat, per Pere Orriols	452
Una experiència...explicable, per Joaquim Carbonell	456
Mulhacén, per Núria Mitjans i Jordi de la Riva	459
Informació de la SEAS	462

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES